

for Eksempel — men der er næppe nogen af dem, der kommer i Højde med Kavallererne, Majorindeu og alle vore andre Venner fra „Gösta Berlings Saga“. I det hele er der vel nok, til Gengæld for den større Fasthed og Klarhed i den ny Bog, noget mindre Varme; men hvor brænder der vel en Flamme som paa Hjemmets Arne?

Paa den anden Side: hvad der følger med den større Overlegenhed, *Humoren*, gennemstrømmer Bogen fra først til sidst, og det en højst elskværdig Humor. Vi lukke Bogen med et Genskin af Forfatterindens skælmske Smil paa vort Ansigt. Antikristens Billede blev *ikke* brændt; det gaar sin Gang igennem Verden, og hvem ved, hvor vi atter skal møde det? Og Diamantes Indbyggere ere nu Socialister og Fritænkere; hvem ved, naar vi træffe dem igen, om de da ikke atter ere Pavens og Kongens loyale Undersaatter? Thi det er et bevægeligt Folkefærd, der bor paa „den ædle Ø“, og Selma Lagerlöf har lært os at holde af dem, netop som de ere.

Ja, holde af dem maa vi. Alle, der nogen Sinde har betraadt Sicilien, ere enige om, at hendes Skildringer ere sjældent skønne og sande; og de, der ikke have været der — ak, de blive betagne af den Hjemve efter Italien, som ligger og ulmer i hver en Nordbøs Bryst!

Der kunde være meget mere at skrive om denne Bog, men læs den heller selv, kære Venner! Jeg har kun villet fortælle lidt om, hvad *jeg* har faaet ud af den. Andre ville rimeligvis faa noget helt andet ud — ja, de have jo faaet det: en har fundet, at Tendensen var langt fra klar nok, en anden, at den var altfor tydelig. Men hvad vil dette sige andet, end at Bogen er rig og ligner Livet selv?

Et tror jeg, alle maa være enige om: at Selma Lagerlöf er et af de største episke Talenter, Nordens Litteratur ejer, og at hun har skænket os det sjældne Syn af en Personlighed, der har Mod til at vælge sit Stof, som hun vil, og skabe sin egen Form.

Gid nu dette ny Værk, en Bog om Folket, ogsaa maa blive en Bog for Folket. Forlæggeren har gjort sit dertil ved at sætte den store og elegant udstyrede Bog til en Pris af 5 Kr. Men hvorfor ikke gøre Skridtet helt ud og give en rigtig Folkeudgave? Og hvorfor ikke tillige illustreret? Man kunde vanskelig tænke sig en taknemmeligere Opgave end at illustrere „Antikristens Mirakler“.

Ville Højberg.